

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122328775
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122328775.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. C. XXXX/XX, D. D., v konaní zastúpeného JUDr. Petrom Dlhopolčekom, advokátom, Horná 51, Banská Bystrica, proti žalovanému Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 1 064,45 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietal.

Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná mu povinná zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

- Žalobca podanou žalobou doručenu súdu dňa 26. 05. 2022 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 064,45 Eur spolu s príslušenstvom z titulu poistného plnenia.
- Žalovaný vyjadril so žalobou nesúhlas, považoval túto za nedôvodnú a žiadal žalobu zamietnuť.
- Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že dňa 07. 06. 2019 o 12.05 h v Banskej Bystrici došlo k poistnej udalosti, kedy poistenec žalovaného E. E. pri prevádzke svojho motorového vozidla EVČ: D. sa otáčal s motorovým vozidlom tak, že pri tom narazil do zaparkovaného motorového vozidla žalobcu EVČ: D.. Na motorovom vozidle žalobcu vznikla celková škoda 1 540,60 Eur, pričom žalobca tieto skutočnosti preukazoval jednak hlásením škodovej udalosti zo dňa 07. 06. 2019 a taktiež faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 20. 08. 2019 na sumu 807,04 Eur, ktorú žalobca mal zaplatiť dňa 22. 08. 2019, zákazkovým listom zo dňa 22. 08. 2019, číslo zákazky D. na sumu 360,-- Eur, ktorú zaplatil dňa 22. 08. 2019 a faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 22. 10. 2019 na sumu 373,56 Eur, ktorú podľa tvrdenia žalobcu mal zaplatiť dňa 20. 10. 2020.
- Žalobca teda tvrdil, že uvedené finančné sumy vynaložil ako náklady, ktoré slúžili k obnoveniu stavu jeho motorového vozidla pred škodovou udalosťou a jednak náklady na zapožičanie iného motorového vozidla, ktoré mal na používanie počas doby, kedy jeho motorové vozidlo bolo opravované a to v trvaní 8 dní.
- Žalobca ďalej uviedol, že v oznámení o poukázaní náhrady škody zo dňa 25. 09. 2019 mu žalovaný oznámil, že mu poskytuj plnenie z titulu povinného zmluvného poistenia pre poistenca vo výške 476,15 Eur, pretože rozsah poškodení zúčastnených vozidiel vzájomne spolu nekorešpondujú a deklarovany priebeh vzniku škody účastníkmi škodovej udalosti je technicky neprijateľný.

6. Žalobca teda tvrdil, že voči žalovanému mu vznikol priamo nárok na takéto poistné plnenie, ktoré si uplatňuje vo výške 1 064,45 Eur spolu s príslušenstvom, keďže žalovaný ukončil vyšetrenie rozsahu svojej povinnosti plniť dňa 25. 09. 2019 tak poistné plnenie bolo splatné dňa 10. 10. 2019 a dňom nasledujúcim sa teda žalovaný dostal do omeškania s plnením poistného plnenia.

7. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil listinné dôkazy, ktorými súd vykonal dokazovanie a to hlásením škodovej udalosti doručené žalovanému dňa 07. 06. 2019, oznámením o poukázaní náhrady škody zo dňa 25. 09. 2019, z ktorého je zrejmé, že žalovaný poukázal ako náhradu škody žalobcovi sumu 476,15 Eur. Z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 22. 10. 2019 súd zistil, že žalobca na základe uvedenej faktúry bol povinný zaplatiť sumu 373,56 Eur, z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 20. 08. 2019 vyplynulo, že bola žalobcovi fakturovaná suma 807,04 Eur a zo zákazkového listu č. D. zo dňa 22. 08. 2019 vyplynulo, že žalobcovi bola fakturovaná suma 360,-- Eur za zapožičanie náhradného vozidla na 8 dní.

8. Zároveň žalobca predložil fotokópie pokladničných dokladov, ktoré však nie sú čitateľné a preto súd dokazovanie nimi vykonať nemohol.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení, ktoré poskytol v odpore proti vydanému platobnému rozkazu uviedol, že žalobca pokiaľ si uplatnil nárok na náhradu škody a predložil faktúru o oprave motorového vozidla vo výške 807,04 Eur splatnej dňa 27. 08. 2019 a faktúru za prenájom motorového vozidla vo výške 360,-- Eur je takéto tvrdenie pravdivé, avšak listom zo dňa 25. 09. 2019 bolo žalobcovi zaslané oznámenie o poskytnutí plnenia vo výške 476,15 Eur a zároveň boli uvedené dôvody, pre ktoré nie je možné na základe dostupných podkladov poskytnúť poistné plnenie. Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca si uplatňuje zaplatenie sumy 373,56 Eur v zmysle faktúry zo dňa 22. 10. 2019 splatnej dňa 29. 10. 2019, tak táto predmetná faktúra bola vystavená až po ukončení šetrenia žalovaným a tento nárok žalobcu nebol doposiaľ u žalovaného uplatnený.

10. Žalovaný ďalej uviedol, že k vzniku škody došlo dňa 07. 06. 2019, kedy do motorového vozidla žalobcu narazilo iné motorové vozidlo, ktoré v tom čase malo uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného a žalobca si následne nechal opraviť svoje motorové vozidlo v spoločnosti F. G. H. H. H. G. I., D. D., kde mu boli vystavené faktúry dňa 20. 08. 2019 a 22. 08. 2019 za opravu a prenájom motorového vozidla so splatnosťou dňa 27. 08. 2019.

11. Žalovaný pristúpil k likvidácii poistnej udalosti a dňa 25. 09. 2019 oznámil žalobcovi listom oznámenie o poukázaní náhrady škody vo výške 476,15 Eur a zároveň uviedol dôvody, pre ktoré nie je možné poskytnúť vyššie plnenie. Žalobca podal na súde žalobu dňa 25. 05. 2022 o zaplatenie 1 064,45 Eur na základe škody, ktorá mala vzniknúť v súvislosti s poistnou udalosťou, ku ktorej malo dôjsť dňa 07. 06. 2019. Žalobcovi boli vystavené faktúry za opravu motorového vozidla dňa 20. 08. 2019, 22. 08. 2019 a dňa 22. 10. 2019 mu bola vystavená faktúra za výmenu zadnej lišty vo výške 373,56 Eur. Z uvedených faktúr sa teda žalobca dozvedel o výške škody a preto najneskôr dňa 22. 10. 2019 mal informácie žalobca o tom aká je konkrétna výška jeho škody a vedel taktiež kto za túto škodu zodpovedá, keďže list žalovaného ohľadne plnenia mu bol doručený dňa 25. 09. 2019.

12. Z uvedeného dôvodu preto žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu v celom rozsahu.

13. Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka o tom, že premlčacia doba začína plynúť za rok po poistnej udalosti, a keďže ku poistnej udalosti došlo dňa 07. 06. 2019, tak dvojročná subjektívna premlčacia lehota upravená v § 106 Občianskeho zákonníka začala plynúť v zmysle § 104 Občianskeho zákonníka až rok po poistnej udalosti, teda dňa 07. 06. 2020 a uplynula po dvoch rokoch teda dňa 07. 06. 2022. Žaloba žalobcu bola podaná dňa 25. 05. 2022, teda ešte pred uplynutím tejto lehoty, a preto žalovaná pohľadávka nemôže byť z tohto pohľadu premlčaná.

14. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka je pre daný prípad neaplikovateľné a vyjadril nesúhlas s názorom žalobcu o tom, že by nárok žalobcu nemal byť premlčaný. Uviedol ďalej, že ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka sa týka výlučne premlčania práva poisteného nie žalobcu ako poškodeného na poistné plnenie. Netýka sa ani ostatných práv, ktoré prislúchajú poistenému či poisťovateľovi z poistného pomeru. Vo vzťahu k poisťovníkovi môže byť uplatnené ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka, avšak v prejednávacom prípade žalobca nie je

poistník a vystupuje v pozícii a postavení poškodeného. Medzi žalobcom a žalovaným v danom prípade neexistuje žiadny poistný vzťah a preto aplikácia ustanovenia § 104 Občianskeho zákonníka v danom prípade nie je na mieste.

15. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu po aplikácii ustanovení § 4 ods.1 a 2 zákona č. 381/2001 Z. z., § 4 ods.4 a § 15 ods.°1 a 2 citovaného právneho predpisu za použitia ustanovenia § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka a § 106 ods.1 Občianskeho zákonníka žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú z dôvodu, že po vznesenej námietke premlčania súd konštatoval premlčanie žalobného návrhu a z uvedeného dôvodu žalobu žalobcu zamietol.

16. Na odvolanie žalobcu rozhodoval vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pod č. k. 14Co/63/2023-178 svojím uznesením zo dňa 11. 09. 2023, z ktorého je zrejmé, že rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod č. k. 13C/43/2022-120 zo dňa 13. 12. 2022 zrušil a vrátil súdu prvej inštancie vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Z uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu v časti odôvodnenia je zrejmé, že odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca ako poškodený nie je so žalovaným v žiadnom zmluvnom poistnom vzťahu, nie je poistencom žalovaného, ale je osobou poškodenou poistencom žalovaného, ktorému (žalobcovi) žalovaný plnil v súvislosti s udalosťou zo dňa 07. 06. 2019.

18. Odvolací súd ďalej konštatoval, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie právne argumentoval dôvodnosť svojho žalobného návrhu s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. 03. 2022 pod sp. zn. 7Cdo/252/2021, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R3/2022. V tejto Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR je publikovaná právna veta: „Právo na náhradu nemajetkovej ujmy zásahom do súkromného a rodinného života (§ 13 ods.2 Občianskeho zákonníka) vzniknutej usmrtením blízkej osoby pri dopravnej nehode motorovým vozidlom je nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Premlčacia doba na jeho uplatnenie začína plynúť rok po poistnej udalosti (§ 104 Občianskeho zákonníka)“.

19. Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa osobitne uvedeným rozhodnutím nezaoberal a z rozhodnutia zreteľne vyplýva, že súd prvej inštancie rozlíšil nárok na náhradu škody od nároku na poistné plnenie, za ktorý žalobca považuje i nárok v prejednávanej veci.

20. Odvolací súd ďalej poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu pod sp. zn. 7Cdo/252/2021 s poukazom na odôvodnenie tohto rozhodnutia, kde Najvyšší súd SR sa ťažiskovo zaoberal uplatnením nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, kedy uviedol, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je zásahom do súkromného a rodinného života zavinenej dopravnej nehody a je nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a podľa § 104 Občianskeho zákonníka pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti. Zároveň odkazuje na iné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a to rozsudok Najvyššieho súdu z 23. 04. 2020 pod sp. zn. 5Cdo/102/2017, z ktorého vyplýva len tá skutočnosť, že na premlčanie nároku na náhradu škody a na premlčanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy platí rovnaká právna úprava vo vzťahu k osobe, ktorú škodu spôsobila (škodcovi) i vo vzťahu k poisťovateľovi (poisťovní tejto osoby) a v tomto smere vo vzťahu k obidvom subjektom sa aplikuje právna úprava premlčania vyplývajúca z ustanovenia § 101.

21. Z rozhodnutia odvolacieho súdu ďalej vyplýva, že v citovanom rozhodnutí bol riešený aj nárok na náhradu škody, ktorý predstavoval náklady spojené s pohrebom, pričom však vyslovenie právnej vety sa týkalo uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, bolo v danom prípade potrebné zo strany súdu prvého stupňa dôsledne rozlíšiť nárok na náhradu škody od nároku na plnenie z poistného plnenia.

22. Odvolací súd teda dospel k záveru, že v prejednávanej veci je nutné rozsudok prvej inštancie zrušiť, pretože práve absencia dostatočného, úplného a presvedčivého odôvodnenia súdu prvej inštancie i s prihliadnutím na uvedené rozhodnutie absentuje, avšak odvolací súd zvýraznil, že dôvodom pre

zrušenie rozsudku prvej inštancie nie je nesprávnosť právneho záveru súdu prvej inštancie, že žalobou uplatnený nárok je nárokom na náhradu škody, keď i odvolací súd zastáva názor, že uvedenou žalobou uplatnený nárok nepredstavuje nárok na poistné plnenie, hoc právny základ vzťahu medzi žalobcom ako poškodeným poistnou udalosťou a žalovaným ako subjektom, u ktorého je škodca poistený, vytvára zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom.

23. Podľa § 4 ods.1 a 2 Zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

24. Podľa § 4 ods.4 citovaného zákona, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 15 od.1 citovaného zákona, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Podľa § 15 ods.2 citovaného zákona, na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

27. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

28. Podľa § 106 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania a vysloveného právneho názoru odvolacím súdom a aplikácii citovaných právnych predpisov mal v konaní za preukázané, že dňa 07. 06. 2019 v Banskej Bystrici došlo k poistnej udalosti, kedy poistenec žalovaného spôsobil prevádzkou svojho motorového vozidla škodu na motorovom vozidle žalobcu, pričom uvedené skutočnosti vyplývajú z hlásenia škodovej udalosti a taktiež záznamu o dopravnej nehode tak, ako túto spísali žalobca a poistenec žalovaného. Súd mal v konaní ďalej za preukázané, že žalobca svoje poškodené motorové vozidlo nechal opraviť, pričom za opravu mu boli fakturované sumy, ktoré boli vynaložené na opravu tohto motorového vozidla a to faktúrami zo dňa 20. 08. 2019 na sumu 807,04 Eur, dňa 22. 08. 2019 na sumu 360,-- Eur a dňa 22. 10. 2019 na sumu 373,56 Eur. Súd mal ďalej za preukázané, že žalovaný plnil žalobcovi na základe listu, v ktorom mu oznámil, že mu poskytuje náhradu škody vo výške 476,15 Eur, listom zo dňa 25. 09. 2019 s tým, že vo zvyšnej časti jeho nárok nebol uznaný. Z uvedeného je potom možné konštatovať, že najneskôr dňa 22. 10. 2019 mal žalobca vedomosť o tom, aká konkrétna výška škody mu vznikla a tak isto, kto za túto škodu zodpovedá.

30. Teda v tento deň najneskôr žalobca nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch tak, aby sa takýto nárok dal uplatniť na súde. Taktiež v tento deň žalobca vedel, kto za takúto škodu zodpovedá.

31. Súd vzhľadom a vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného odvolanie žalobcu voči skoršiemu rozhodnutiu súdu prvého stupňa a právny názor vyjadrený v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým rozsudok prvého stupňa zrušil, uvádza, že súd vychádzal dôsledne za aplikácií ustanovení § 15 ods.2 zákona č. 381/2001 Z. z., z ktorého teda vyplýva, že na premlčanie nároku na náhradu

škody proti poisťovateľovi sa vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku voči škodcovi. Z uvedeného ustanovenia je potom zrejmé, že samotný právny predpis odkazuje poznámkou pod č. 22 na ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka ako ustanovenia, ktorej právna úprava stanovuje, že platí dvojročná subjektívna premlčacia lehota spolu s trojročnou objektívnou premlčacou lehotou. Z uvedeného ustanovenia je potom ďalej zrejmé, že podľa predchádzajúcej právnej úpravy, ktorá umožňovala priamy nárok na náhradu škody len v špecifických prípadoch bola zavedená nová právna úprava, ktorá spôsobila skutočnosť, že priamy nárok na náhradu škody proti zodpovednostnému poisťovateľovi je generálnym a počíta sa s tým, že poisťiteľ môže od poškodeného požadovať informácie doklady potrebné na stanovenie výšky poistného plnenia. Nárok poškodeného voči nemu sa potom premlčí v rovnakej lehote ako jeho nárok na náhradu škody proti škodcovi. Súd ďalej vychádza z toho, že priamy nárok poškodeného znamená, že ak mu bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla, môže si vybrať, či svoj nárok na náhradu škody uplatní buď voči škodcovi, ktorý je poistený alebo proti poisťovateľovi, ktorý takéto poistenie poskytuje. Na premlčanie nároku poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi sa vzťahuje potom rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá túto škodu spôsobila. Táto úprava je potom formulovaná práve preto týmto spôsobom, aby poškodený bol v rovnakej právnej situácii bez ohľadu nato, či škodu bude uplatňovať voči škodcovi alebo proti poisťovateľovi. V oboch prípadoch sa premlčacia doba riadi ustanovením § 106 Občianskeho zákonníka. Nárok poškodeného voči poisťovateľovi podobne ako voči škodcovi sa premlčuje v zmysle § 106 ods.1 Občianskeho zákonníka za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. V prípade, že sa jedná o právo na náhradu škody, premlčacia doba sa viaže na ten moment, kedy sa poškodený dozvie o spôsobenej škode a kto za ňu zodpovedá.

32. Právny záver o tom, že v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka vyplýva aj z toho, že poškodený má možnosť priamo si uplatniť právo na náhradu škody voči poisťovni a v danom prípade bolo potrebné sa vysporiadať aj s priamou konkurenciou ustanovení § 104 a § 106 Občianskeho zákonníka. Právo voči poisťovni totiž je aj uplatnením práva na poistné plnenie aj uplatnením práva na náhradu škody, ktorú je poisťovňa povinná prostredníctvom svojho plnenia v zákonom stanovenom rozsahu uhradiť. Ustanovenie § 15 ods.2 zákona o povinnom zmluvnom poistení stanovuje, že výplata náhrady škody poisťovňou je poistným plnením, v prípade opomenutia zjednotenej úpravy premlčania voči škodcovi a voči poisťovni by nastala situácia, keď by nárok poškodeného voči škodcovi bol v určitom čase premlčaný, ale nárok poškodeného voči poisťovni by vzhľadom na ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka premlčaný byť nemusel. Práve ustanovenie § 15 ods.2 citovaného zákona znamená toľko, že právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sú splnené podmienky v tomto ustanovení stanovené, teda vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

33. Naopak ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka je možné uplatniť len vtedy, pokiaľ sa jedná o vzťah poisťníka a poisťovne a týka sa výlučne premlčania práva poisteného a nie poškodeného, v danom prípade žalobcu. Súd ďalej uvádza, že nie je možné, aby na jednej strane bolo aplikované ustanovenie § 104 ohľadne začatia plynutia premlčacej lehoty, pri právach na plnenie z poistenia, kedy začína plynúť premlčacia lehota automaticky rok po poistnej udalosti a tak ako je zrejmé z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod R 3/2022, môže prichádzať do úvahy len ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka s lehotou, ktorá má byť použitá ako premlčacia doba, a preto v žiadnom prípade nie je možné spájať tak ako to uvádza žalobca ustanovenie § 104 a ďalej s odkazom na ustanovenie § 106 ods.1 s tým, že po uplynutí jedného roka má plynúť lehota dvojročná, ktorá je spájaná ako premlčacia doba pri náhrade škody. Súd potom ďalej uvádza, že pokiaľ je aplikované ustanovenie § 104, teda ustanovenie o tom, že premlčacia doba začne plynúť za rok po poistnej udalosti, pri právach na plnenie z poistenia je zrejmé, že je potom potrebné aplikovať všeobecný režim v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, kde premlčacia doba je trojročná, pretože tu neexistuje žiadne iné ustanovenie s osobitným právnym režimom. Uvedená skutočnosť potom aj vyplýva z už citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR publikovaného pod R 3/2022.

34. Akceptovaním právneho názoru žalobcu by nastali situácie určite v spoločnosti nežiadúce tak, ako na ne správne poukázal aj žalovaný, kedy v prípade, že by jeden rok po poistnej udalosti začala plynúť premlčacia doba pri práve na plnenie z poistenia a táto by uplynula po dvoch rokoch v zmysle § 106 Občianskeho zákonníka tak, ako to tvrdí žalobca, by boli všetky nároky poškodených voči poisťovateľovi premlčané. Avšak z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sú poisťovňami preplácané rôzne nároky poškodených, ktoré vznikajú

aj v neskoršom období, častokrát aj v období niekoľkých rokov po dopravnej nehode, ako napríklad nároky na náhradu za stratu na zárobku, nároky sociálnej poisťovne, ktoré sú refundované, vyplácané dávky po dopravných nehodách, nároky za bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré vzniká v neskoršom období po ustálení zdravotného stavu alebo nároky na zaplatenie ušlého zisku za obdobie niekoľko rokov po dopravnej nehode a podobne. V takýchto prípadoch by v prípade aplikácie ustanovenia § 104 Občianskeho zákonníka došlo po roku od dopravnej nehody k začatiu plynutia premlčacej lehoty a teda po uplynutí troch rokov od dopravnej nehody, teda poisťnej udalosti, by došlo k premlčaniu všetkých nárokov poškodených vo vzťahu k poisťovateľovi. Poškodení by teda reálne stratili možnosť domáhať sa priameho plnenia od poisťovateľov.

35. Z uvedeného teda súd konštatuje, že v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, že subjektívna lehota na uplatnenie práva na náhradu škody začala plynúť najneskôr dňa 22. 10. 2019 a uplynula dňa 22. 10. 2021. Keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 25. 05. 2022 a žalovaný vzniesol námietku premlčania, podľa názoru súdu úspešne, súd takýto nárok žalobcu priznať nemohol, pretože konštatuje, že nárok žalobcu voči žalovanému je premlčaný a nie je možné ho súdnym rozhodnutím priznať. Uvedená skutočnosť vyplýva z toho, že medzi stranami sporu neexistuje žiadny poisťný vzťah, nie je možné aplikovať ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca nie je poisťníkom vo vzťahu k žalovanému a voči žalovanému vystupuje v pozícii poškodeného s nárokom na náhradu škody.

36. Z uvedeného dôvodu potom súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, pretože po úspešne vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného takýto nárok žalobcovi nebolo možné priznať.

37. Súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 CSP tak, že žalovaný voči žalobcovi bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto má voči nemu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý je žalobca povinný mu zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o jeho výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.